

[Engell]

derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi diskuterer temaet.

Budgetspørgsmålet bliver centralt, og her ligger der, som ministeren var inde på, et stort ansvar for politikerne. Vi har tidligere erklæret os enige i den satsning bl.a. på det kulturelle område, som statsministrene besluttede, men vi har også sagt, at den rytme, hvori man gennemførte det, var ganske hurtig, og at der derfor kan være behov for nogle overgange.

Men jeg vil så også understrege, at vi støtter den danske nordiske minister og regeringen i, at den ramme, der er lagt for det økonomiske budgetforslag i Nordisk Råd, bør fastholdes, og at det er inden for de rammer, at der skal prioriteres. Vi lægger altså ikke op til en forøgelse af de nordiske budgetter, heri er vi ganske enige med regeringen, og det bliver så politikerne, der inden for den ramme må søge at prioritere de områder af det nordiske samarbejde, hvor der er behov for en udbygning, men så også være parat til at gennemføre besparelser og reduktioner dér, hvor det er nødvendigt.

Vi glæder os til sessionen i Stockholm, ikke mindst på baggrund af den meget tilfredsstillende udvikling på det europæiske område i EU-forhandlingerne, som nok skal sætte sit præg på den kommende uges debat.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg synes, det var en meget flot tale, hr. Engell holdt, og derfor er jeg sådan set ked af, at jeg skal komme med en enkelt kritisk røst. Det gælder spørgsmålet om arbejdsløsheden, hvor hr. Engell sagde, at det ikke nytter noget, at man diskuterer det så meget på nordisk plan, fordi man ikke har nogen løsningsmodeller den vej rundt.

Jeg vil gerne sige til hr. Engell, at jeg har den opfattelse, at den nordiske arbejderbevægelse, specielt den nordiske fagbevægelse igennem Nordens Faglige Samorganisation, har udmærkede ting at pege på i forbindelse med arbejdsløsheden, og jeg synes, det er en vigtig ting, at de også giver udtryk for deres synspunkter. I et folkestyre har det naturligvis meget stor betydning, hvad man fra én af arbejdsmarkedets parters side giver udtryk for på disse områder. Så derfor var jeg ked af denne lidt negative bemærkning i hr. Engells tale.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg er lidt forundret over, at hr. Engell har vældig travlt med at understrege, at det ikke kan nytte noget at prøve at komme med forslag eller tage initiativer i Nordisk Råd, når det gælder arbejdsløshed. Nej, det skal klares et andet sted, det skal klares i EU!

Jeg troede, at hr. Engell var tilhænger af, at vi i Nordisk Råd skulle drøfte alle relevante problemer – og arbejdsløsheden må vel siges at være et meget relevant problem – som i større eller mindre omfang skal søges løst også ved hjælp af internationale, europæiske og også nordiske organisationer. Mon ikke også den konservative gruppe har stillet forslag til fremme af beskæftigelsen i Nordisk Råd? Jeg kan ikke rigtig huske det? (Engell: Jo.) Det har de. Jamen så må det være, fordi de tror på, at det kan nytte noget.

Det, der så skiller os, er muligvis indholdet i forslagene; det er jo noget helt andet. Der er altså ikke noget galt i, at vi gør det. Det er utrolig vigtigt, at vi gør det. Vi kan ikke lade arbejdsløshedsproblemet ligge, og hvis vi gør det, så vil også Norden, om jeg så må sige spille fallit. Vi skal i stedet for inspirere det EU, som nok i større omfang kunne være med til at vende de internationale konjunkturer.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Til hr. Hans Jørgen Jensen og til hr. Anker Jørgensen vil jeg sige, at mine ord jo var en understregning af rigtigheden i det, som vores nordiske minister gav udtryk for. Det var en tilslutning til ministerens betragtninger, som jeg synes er realistiske, og som jo ikke er udtryk for – det er heller ikke min opfattelse – at vi ikke skal diskutere et af de allerstørste problemer, vi har i Norden, nemlig arbejdsløsheden.

Men vi må være realistiske og sige: Det er ikke igennem nordiske forslag og debatter i Nordisk Råd, at vi får løst problemerne. Det var det, der var mit synspunkt, og det vil jeg fastholde; det mener jeg oven i købet der er belæg for, hvis vi ser på udviklingen gennem de seneste år. Et af problemerne i det nordiske samarbejde har jo netop været, at man i den struktur, vi har haft igennem de seneste år, i